

King charles spaniel

DOMARKOMPENDIUM FÖR EXTERIÖRDOMARE 2019

Särskilda rasspecifika domaranvisningar, SRD.

En exteriördomare ska ansvara för att bevara de olika hundrasernas typiska särarter med de mål och ramar som rasstandarden fastslår. Detta får dock aldrig ske på bekostnad av hundars hälsa.

King Charles Spaniel tillhör SRD, särskilda rasspecifika domaranvisningar Riskområdena som belyses är:

1. Generell anatomi: Bristande generell konstruktion med underutvecklad kilformad bröstorg och fransysk frambensställning
2. Nos: Alltför kort nosparti.
3. Ögon: Utstående ögon ökar risken för ögonskador.
4. Rörelser: Ett avvikande rörelsemönster med frenetiskt kliande och/eller tecken på omotiverad smärta när hunden går i koppel kan varsla om allvarlig neurologisk störning, syringomyeli.

Särskild uppmärksamhet ska fästas vid sund andning och generell anatomi.

King Charles Spaniel omfattas av ett hälsoprogram för hjärtstatus. Hälsoprogrammet har nivå 1, vilket innebär att hundarnas hjärtstatus registreras centralt och offentliggörs av Svenska Kennelklubben.

Denna är målrad av en konstnär i Storbritanien.

Förord

Reviderat raskompendium från 2008 inför domarkonferensen november 2019.

2011 fastställde SKK nuvarande standard som har legat till grund för detta dokument Svenska King Charles Spaniel Klubben har på uppdrag av SDHK sammanställt dokumentet. Bilder är eget material, Standard och viss fakta är hämtad från gamla raskompendiet och SKK. Detta kompendie får användas av SKK I utbildningssyfte och får läggas ut på hemsidan.

Tillägg har gjorts med tanke på att rasen ingår i SRD, tillhör även de uppmärksammade brachysephala raserna samt har ett hälsoprogram nivå1 avseende hjärtundersökning.

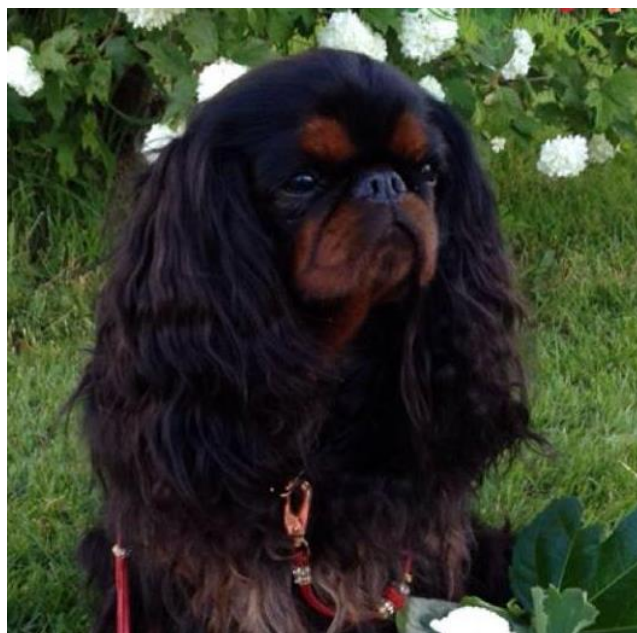
Rastandarden(fet text) beskrivs med kommentarer och tillägg(kursivt) för att belysa avvikelser från standarden som kan vara av ringa betydelse, icke önskvärda, diskvalificerande eller helt felaktiga. Noteringar kan också innebära viktiga iakttagelser och rastypiska egenheter.

Då raskompendiet i första hand vänder sig personer som är förtrogna med kynologisk terminologi har inga ordförklaringar gjorts.

Innehåll

Förord	2
Historia	4
Allmänt om rasen	5
Rasstandard med noteringar och kommentarer	6

Historia

Ursprungligen kommer rasen från England. En liten aristokrat med ädla anor.

På 15-1600 talet fanns dessa små spanielhundar som behagligt sällskap och sängvärmare i Europas hov. Det berättas att när Queen Mary of Scotts avrättades drogs en liten blodig dvärgspaniel fram under hennes kjolar. Det var först när King Charles II började intressera sig för rasen som den fick sitt namn. Rasen hade från 1500-talet och fram till mitten på 1800-talet ett annat utseende.

Den avbildades på gamla målningar mer som en Papillon ser ut idag. Nosen var spetsig, på öronen och på benen var pälsen yvig och svansen var lång och bars glatt.

Man delade in rasen i olika varianter beroende på färg. Marlborough spaniels var Blenheim, King Charles var Black and Tan, Prince Charles var Tricolour och Ruby spaniel var röd.

Nu benämns alla under samlingsnamnet King Charles Spaniel.

Meningarna går isär hur rasen fick sin trubbnos. I *The Millennium Book of the King Charles Spaniel*, 2001, kan man läsa att handeln mellan Europa och Asien på mitten av 1800-talet gjorde att hundraser som Pekingese, Japanese Chin blev populära. Det blev mode med trubbnosiga raser och för att efterlikna raserna från öst avlade man fram denna ras för att tillfredsställa den nya "flugan" för orientaliska hundar. En rasstandard skrevs 1885, vikten skulle vara 3-4,5 kg. och svansen kuperas till 85-100 mm. Rasen blev snabbt populär men efter 2: dra världskriget fanns bara ett fåtal kennlar kvar i England, det är från dessa linjer rasen har överlevt tills idag. 1902 beslöt engelska kennelklubben att färgvarianterna i rasen skulle ha ett gemensamt namn, King Charles Spaniel. I vissa länder heter rasen English Toy Spaniel.

Sverige har rasen funnits sedan slutet på 1800-talet då den första importen finns dokumenterad. Den har alltid varit en numerärt liten ras i Sverige. Antal registreringar / år har ökat på senare år men överstiger sällan 25 st.

I Sverige finns idag bara ett fåtal kennlar som föder upp rasen.

Allmänt om rasen

Rasklubben vill trycka på den sammanblandning som ofta sker mellan den större släktingen Cavalier King Charles Spaniel och King Charles Spaniel ofta kallad ”Charlie” eller ”King”.

Raserna har samma ursprung, samma färgvarianter och många andra likheter, men är definitivt två olika raser. Den största skillnaden är huvudet och storleken. På senare tid har dock King Charles Spaniel överskridit rasstandarden vad gäller vikt och storlek. Till sättet är en Cavalier oftast mild och trevlig, medans en ”Charlie” har mer integritet och vet vad den vill och den ser till att vi ger den det på alla sätt.

King Charles Spaniel

Cavalier King Charles Spaniel

Användningsområde den är en utpräglad dvärg- sällskapshund. Med sitt ödmjukt vänliga sätt och sin behagliga mentalitet utgör den en tilltalande sällskapshund. Glad, pigg, intelligent och nyfiken på det mesta, passar även till utställning, agility, lydnad, nosework, rallylydnad och spår eller bara vara i soffan. En aktiv liten hund när den själv vill!

Rasstandard med kommentarer

Grupp 9

FCI-nummer 128

FCI-standard på engelska publicerad 2011-01-19

FCI-standard fastställd av FCI General Committee 2010-10-13

Översättning fastställd av SKKs Standardkommitté 2011-09-29

Ursprungsland är Storbritanien.

Användningsområde: dvärg- och sällskapshund.

Bakgrund: King Charles spaniel är en uppenbar släkting till cavalier king Charles spaniel och kallas i vissa länder för engelsk dvärgspaniel. Namnet king Charles spaniel härrör från en av Karl II:s favorithundar (Karl II var kung av England och Skottland 1660-1685). Dvärgspaniel har länge varit uppskattade sällskapshundar inte bara i England utan också på kontinenten. De var framavlade mindre kopior av settrar som ligger till grund för spaniel. Dvärgspaniel var i grunden små jakthundar men bortskämda av välbärgade ägare som uppskattade dem för deras sällskap korsades hundarna med dvärgspaniel från öst vilket gav king Charles spaniel dess nosutseende.

Helhetsintryck

King Charles Spaniel är en kort, kompakt hund med ädla linjer och tydligt välvd skalle.

Att kombinera kort och kompakt med ädelhet är en svår balansgång. Dock ligger mycket av rastypen i hur väl den balansgången har lyckats. En Charlie skall inte se ut som en Cavalier med kort nos, rastypen måste finnas i helheten.

Notera: Rasen utvecklas ofta sent, ibland når de full mognad först vid tre-fyraårsåldern. En King Charles i junior och unghundsklass kan vara betydligt mer gämlig och långbent än kort och kompakt.

Uppförande/karaktär

King Charles Spaniel är glad och intelligent. Till kynnet är den reserverad och tillgiven.

Många King Charles Spaniels kan vara reserverade mot människor de inte känner. Detta får inte ses som ett fel, men hunden får inte visa aggressivitet eller skygghet.

Högdraget snorkigt är däremot normalt. King Charles är ofta mycket receptiva och kan reagera märkbart på häftiga, hetsiga rörelser och plötsliga höga ljud.

Huvud

Rasen beskrivs som en "huvudras" dvs det karakteristiska för rasen är huvudet. Tidigare bedömdes ofta en King Charles sittande på mattes eller husses arm.

Skallparti

Skallpartiet skall vara måttligt stort i förhållande till kroppen. Det skall vara väl välvt och utfyllt ovanför ögonen.

King Charles skall ha en "dome", en välvd skalle, liknas vid en kupol, "för toppigt" är inte fel men inget att sträva efter.

Stop: Stopet skall befinna sig mellan skalle och nosparti och vara väl markerat.

Ansikte

Nostryffel: Nostryffeln skall vara svart med stora vidöppna näsborrar.

Den skall vara kort och uppsvängd mot pannan.

På Blenheim och Ruby ser man ibland inte helt svart nospigment, kan godtas till viss del men köttfärgade, rosafläckiga nosar är inte önskvärt.

Nosparti: Nospartiet skall vara kvadratisk, brett och djupt med väl uppsvängd underkäke.

*Ett rastypiskt huvud har en "turn up" d.v.s. nospartiet är mycket kort men profilen är **inte platt**. Sett från sidan skall profilen vara bakåtsluttande. Underkäken är huvudets yttersta linje. Skall inte se snipigt ut.*

Läppar: Läpparna skall mötas exakt i en vacker jämn linje.

Läpparna skall vara välpigmenterade. Hängande läppar skall inte premieras, mungiporna skall inte vara öppna och hängande.

Käkar/tänder: Underkäken skall vara bred. Lätt underbett.

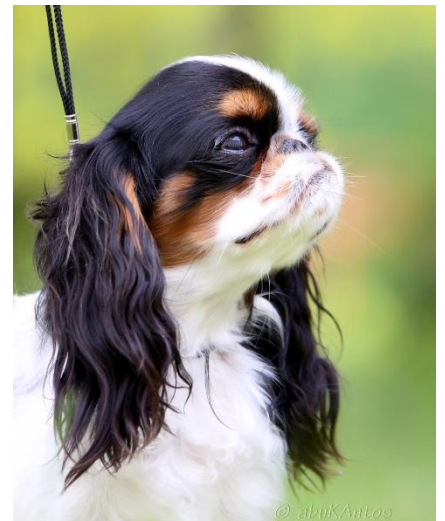
Slapp tunga är absolut inte önskvärt.

Underkäken får inte skjuta ut utanför/ovanför överkäken utan läpparna skall träffas i en jämn linje, tänderna får inte synas då munnen är stängd. sned underkäke är en abnormitet och skall alltid diskvalificeras.

Kinder: Kinderna får inte vara insjunkna utan skall vara rundade och väl utfyllda under ögonen.

Ögon: Ögonen skall vara tämligen stora och mörka med tilltalande uttryck. De skall sitta brett isär och ögonkanterna skall ligga i linje med nostryffeln.

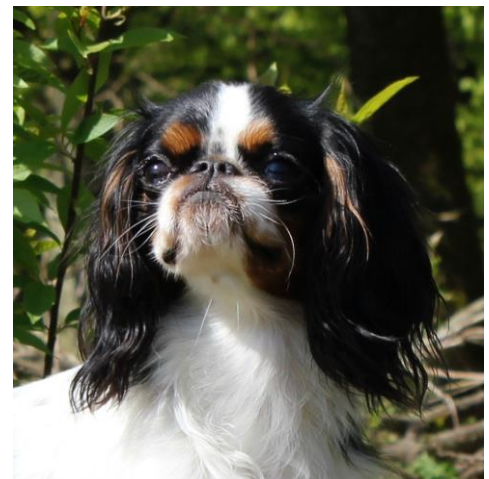
Ögonen skall vara tämligen stora och runda men inte utstående. Välpigmenterade eye-liner förstärker uttrycket. Ögonen skall vara riktade rakt fram.

Öron: Öronen skall vara lågt ansatta och hänga tätt intill kinderna. De skall var mycket långa och väl bepälsade.

Det är naturligt att en King Charles Spaniel höjer öronen för att lystra, om man stryker ner dem med handen så ser man placeringen samt skallens form.

Ruby och Blenheims har ibland något högre öron-ansättning samt lite kortare öron. Den svarta pälsen tenderar till att bli lite längre som hos trefärgad och hos svart med röda tecken.

Hals: Halsen skall vara medellång och välvd så att den bär huvudet stolt.

Den skall bära huvudet högt och gärna se lite "mallig och högdragen" ut. Det ger ett stolt och elegant helhetsintryck.

Kropp

Rygg: Skall vara kort och plan.

Välvd rygg/ överlinje är inte ovanligt, det framträder tydligare om hunden är spänd i rörelse, men ibland kvarstår välvningen också när hunden står stilla. Ofta ser man hundar med branta kors men det skall vara av normal längd och lutning.

Bröstkorg: Bröstkorgen skall vara bred och djup Bröstkorgen skall vara rundad, får inte vara kilformad. Den får inte vara för kort, det ger uppdragen buklinje. Det är viktigt att skilja på en yngre ännu outvecklad hund och en hund där bröstkorgen är flat kort och grund.

Svans: Enligt hemlandets standard var tidigare svanskupering tillåten. Kuperad svans: Svansen skall vara försedd med ymnig fana och får inte bäras över ryggen eller rygglinjen. Okuperad svans: Svansen skall vara försedd med ymnig fana och får inte bäras över ryggen eller rygglinjen. Den skall vara i balans med hunden i övrigt. Svanskupering är förbjuden i Sverige.

Svansens längd varierar mycket, från enstaka kotor till full längd. Helt avsaknad av svans är inte korrekt (AF noll kotor). Valpar i samma kull kan födas med olika svanslängd. Svansknyckar är mycket vanligt men inte till harm för rasen och skall inte bestraffas. I rasens hemland har detta aldrig setts som ett problem.

Extremiter

Framställ

Skulderblad: Skuldrorna skall vara väl tillbakalagda.

Armbåge: Armbågen skall ligga tätt intill bröstorgnen.

De får varken vara inåt eller utåtvidna.

Underarm: Frambenen skall vara korta och raka.

Hunden får inte luta framåt men korta framben bidrar till intryck av massa och substans. Icke raka framben är en av rasens svagheter.

Mellanhand: Mellanhänderna skall vara fasta.

Framtassar: Framtassarna skall vara kompakta och väl behårade. Tårna skall vara väl välvda. Formen skall vara som en rundad kattfot. Trampdynorna skall vara tjocka. *Utåtvridna framtassar är vanligt förekommande och beror på en svaghet i mellanhänderna. Ibland/ofta är de mittersta tårna och trampdynorna sammanväxta. Det räknas inte som ett fel utan är en tillåten variation.*

Bakstäl: Bakbenen skall ha tillräcklig muskulatur för att ge ett bra påskjut.

Knäled: Knälederna skall vara välvinklade.

Has/hasled: Hasorna skall vara lågt ansatta och tydliga.

Mellanfot: Mellanfötterna skall vara raka bakifrån sett, varken inåt- eller utåtvridna.

Baktassar: Baktassarna skall vara kompakta och väl behårade. Tårna skall vara väl välvda. Formen skall vara som en rundad kattfot. Trampdynorna skall vara tjocka. *Ibland/ofta är de mittersta tårna och trampdynorna sammanväxta. Det räknas inte som ett fel utan är en tillåten variation.*

Rörelser: Rörelserna skall vara fria, aktiva och eleganta, med bra påskjut av bakbenen. Sunda rörelser är i högsta grad önskvärt.

Förr fästes det inte så stor vikt vid rörelser, det fanns inte med i standarden. En King Charles Spaniel dömdes sittande på handlerns arm. Idag rör de sig bra från sidan men kan ha tendens att ha vispande, överkorsande frambensrörelser sett framifrån.

Sunda, fria och eleganta rörelser är i högsta grad önskvärt.

Päls

Pälsstruktur: Pälsen skall vara lång, silkeslen och rak, en aning vågig päls är tillåtet men aldrig lockig. Ben, öron och svans skall ha riklig behåring.

Pälsen kan med åldern bli något grövre och lockigare. Behången

skall vara rikliga men kroppspälsen bör inte vara så lång och

riklig att den skyler över hundens konturer. Kan ansas runt fötterna för att se vårdad ut men övriga pälsen får inte vara klippt.

Färg

Svart med tantecken: Den svarta färgen skall vara glänsande kolsvart med lysande mahognybruna tecken på nosen, benen, bröstet, öronlapparnas insidor, under svansen och som fläckar över ögonen. Vit bröstfläck är inte önskvärt.

Teckningen i ansiktet bör vara uppbruten, fläckarna över ögonen bör vara åtskilda. Tantecknen bör inte vara "sotiga".

Trefärgad: Grundfärgen skall vara pärlvit med väl fördelade svarta fläckar och med klar tanteckning på kinderna, öron- lapparnas insidor, under svansen och som fläckar över ögonen. En bred vit bläs skall finnas mellan ögonen och på pannan och hjässan.

Uppmärksamma att kroppsteckningen är uppbruten och att tantecknen finns.

Notera att tantecknen inte kan finnas där det inte finns svart.

En vit bakdel ger avsaknad av tan, samt en för bred bläs ger mindre tantecken över ögonen.

Blenheim: Grundfärgen skall vara pärlvit med väl fördelade kastanjeröda fläckar. På huvudet skall finnas en bred, klar bläs med en klar kastanjeröd fläck ("spot") ungefär av 3 cm storlek mitt på hjässan.

Notera: De flesta blenheims saknar dock spot, men uppmärksamma om den finns.

Ruby: Enfärgad med lysande, kastanjeröd färg. Vit bröstfläck är absolut inte önskvärt.

Notera om färger: Fräknar på blenheim och trefärgade är ingen katastrof, vare sig på huvudet eller på kroppen, vilket kan accepteras men grundfärgen måste vara vit och det får inte vara "ticket".

Storlek

Storlek/vikt: 3,6-6,3 kg.

Idag ser man oftast hundar vid den övre gränsen eller till och med över i utställningsringarna. Om hunden i övrigt är mycket rastypisk kan man ha överseende med storleken. Men notera att King Charles Spaniel är en dvärghundras och skall förbli.

Fel: Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse och dess påverkan på hundens hälsa och välbefinnande.

Diskvalificerande fel: Aggressiv eller extremt skygg. Hund som tydligt visar fysiska och beteendemässiga abnormiteter skall diskvalificeras.

Notera: King Charles Spaniel kan vara reserverad och skall inte förväxlas med skygg.

